

Na nezelu Misericordias Domini.

Luby Kněs Jěsus, ja běch ta sabkuzona a sgubjona wojza, sabkuzona do tog swěta, sgubjona tomu zartu, kenž jo ten heliski welk a rizaty law, chejži hokoło a pyta, kogo mogak požrěsch; ty pak, moj humožnik, by ten dobry pastyr, ty by twojo žywone sabajžik a ja mno s mojimi winikami wojowak, by tom zartu tu moz weseł a tu smersch sadawik. Nět som ja humežony wot řchyfnych grěchow, wot smersch a wot zartojškeje mozy; ja to se tebe žekuju do wřcheje nimernosczi a slubiju, až jano twej zu bysch, zu ja tobu hysch a twojom głobu poslušny bysch. Pomogaj mē, moj dobry pastyr. Amen.

Nasch Jěsus hordujo we tom ř. piřime p a s t y ř poměnony; pscheto tak žějo Dabid, (Ps. 23, 1) wot nogo: „Ten Kněs jo moj pastyr, mē nebužo niz brachowasch“, a Petřch piřcho na tych řu Kristuřu hobroschonych (1. Petr. 2, 25) tak: „Wy běschcžo ako sabkuzone wojze; ale wy scžo nēto hobroschone ř tomu pastyřoju a biřkupoju waschych duschow“.

Zogodla pak hordujo Jěsus ten pastyr poměnony? W starem testaměnsche buchu te krale, profejty a mērřchniki pastyre poměnone. Wot togo krala Koreřa žějo ten Kněs (Jes. 44, 2:) „Ten jo moj pastyr!“ a ř tym profejtam a mērřchnikam žějo Hesekiel (34, 7): „Wy pastyre, řlyschcžo togo Kněsa řlowo!“ S tym, až Jěsus ten pastyr poměnony hordujo, pořažo se jogo řřchojaki amt, rořměj ten profejtojřski, ja řotarymž won nař psches řwojo řlowo pařo a pochłožijo, ten hufřhmērřchnikojski, ja řotarymž won se a nař Bogu hoprowak jo, a jogo řralojski amt, ja řotarymž won nař psched tymi duchnymi welkami hoplewa. We tom jadnom řlowe „pastyr“ hopschimějo se wěřřchy